

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر دو روش فیزیوتراپی فعال و آب درمانی بر میزان درد و ناتوانی عملکردی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن ناشی از فتق دیسک کمری کارآزمایی بالینی تصادفی

محل انتشار:

سومین همایش ملی علوم ورزشی با رویکرد ورزش، سلامت، جامعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدشمس تبار کامی - ارشد آسیب شناسی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، موسسه آموزش عالی شمس گنبد ایران

سارا چشمی - استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، موسسه آموزش عالی شمس گنبد ایران

محمد تقی پور - دانشیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بابل ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: فیزیوتراپی و تمرین درمانی خط اول درمان کمردرد هستند. هدف این پژوهش مقایسه تاثیر سه روش درمانی فیزیوتراپی، آب درمانی و ترکیبی بر کاهش درد و ناتوانی عملکردی بیماران دارای کمردرد مزمن ناشی از فتق دیسک کمری می باشد. مواد و روش ها: این پژوهش بر روی ۶۰ بیمار ۲۵ تا ۵۰ سال مبتلا به فتق دیسک کمر انجام شد. بیماران به صورت تصادفی به سه گروه مساوی (دو گروه درمانی و یک گروه کنترل) تقسیم شدند. تمام گروه ها به مدت هشت هفته تحت درمان قرار گرفتند. متغیر درد براساس مقیاس عددی کش درد VAS و ناتوانی عملکردی براساس پرسش نامه اوسوستری ODQ قبل از درمان و بعد از هشت هفته مداخله درمانی، اندازه گیری شد. یافته ها: سه گروه درمانی اختلاف معنی داری را در کاهش میزان درد و ناتوانی عملکردی نشان دادند. $P < 0/05$ در هشت هفته بعد از درمان، میزان کاهش درد در گروه فیزیوتراپی نسبت به گروه آب درمانی $P(ph)=0/01$ و میزان کاهش ناتوانی عملکردی در گروه آب درمانی نسبت به گروه فیزیوتراپی بیشتر بود. $P(hy)=0/02$ میزان کاهش درد و ناتوانی عملکردی در گروه های درمانی نسبت به گروه کنترل تفاوت معنی داری از خود نشان دادند. $p=0/001$ نتیجه گیری: هر دو روش درمانی به میزان قابل توجهی باعث کاهش درد و ناتوانی عملکردی شدند، اما روش فیزیوتراپی در کاهش درد و آب درمانی در کاهش میزان ناتوانی عملکردی موثر بودند.

کلمات کلیدی:

فیزیوتراپی، آب درمانی، ترکیبی، کمردرد، فتق دیسک کمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1247220>

